

UNDERTECKNAT

Jacke Sjödin

Det okända tvärtom-syndromet

Jo tack, jag känner mig fortfarande ung och rask och vital! Men det är utan tvekan en hel del saker som händer när man passerar 40. Ta hårväxten till exempel. Det mesta håret på huvudet har sedan länge ramlat av, men det i näsa och öron växer nu som rena rama regnskogen! Ögonen börjar också jävlas. Eller så är det armarna som krymper, för de räcker inte till när jag ska läsa innehållsförteckningen på barmatsburkarna på ICA. Och så förlorar man revbenen med åren. Jag minns att jag hade revben förr i tiden, men på de sista 10 åren har jag inte känt något av dem, hur mycket jag än har klämt och blåddrat.

Men nu har jag lagt märke till ett speciellt syndrom som jag inte har tänkt på förut. Ett helt okänt syndrom som vetenskapen fullständigt tycks ha missat! Det är det märkliga tvärtom-syndromet!

Detta hittills relativt okända syndrom tycks blomma ut efter 40, och det går ut på att saker som förhöll sig på ett visst sätt när man var barn och ungdom, nu plötsligt förhåller sig på precis motsatt sätt. Tvärtom, alltså! Jag kan ta några snabba exempel ur högen:

* När jag var 20 år hade jag kraftig bröstkorg och platt mage. Idag är det tvärtom.

* När jag var barn hade jag glest mellan tänderna och gyllenbrunt hår.

Idag är det precis tvärtom.

* När jag var liten simmade jag som en fisk och sprang som en gasell. Idag är det tvärtom.

Ja, ni fattar. Ovanstående exempel är av kroppslig natur, men tvärtom-syndromet gäller i högsta grad även i anden, tanken och beteendet. Ta krogbesök förr och nu till exempel! När jag var yngling var jag uppe tills krogarna stängde, nu orkar jag knappt var uppe tills de öppnar! Och här kommer fler tvärtom-exempel:

* När jag var ungdom kramade jag träd och sågade pensionssparande.

* När jag var i tonåren högaktade jag tuffa demonstranter och var rädd för polisen.

* När jag var yngre var vi två polare som delade på 20 öl.

* När jag var 18 år gick jag och la mig fyra på morgonen och sov till åtta på kvällen.

* När jag var tonåring hade jag stora visioner och inga som helst betänkligheter!

Jag tycker att det är slående att ser hur tvärtom-syndromet stämmer! Nästan vad jag än tänker på från min finnickiga ungdomstid i Sollefteå är idag av det helt omvända slaget. Förr ville jag rymma från huset och dränera min ekonomi! Idag är det precis tvärtom. Förr drömde jag om långa kärleksstunder och korta nätter. Idag är det tvärtom. Förr hade jag själv alla kloka politiska idéer,

medan Alf Svensson var en gammal konservativ surgubbe. Men idag är det... Nej, nu tog jag i. Ursäkta, det där stämde inte. (Åtminstone inte på Alf.)

Kanske kan man tycka att allt detta bara är resultatet av att man blir tråkigare med åren. Men jag vet inte det. Jag är minst lika glad och sprallig nu när jag är en lönnfete, stadgad 43-åring som när jag härjade runt krogar och skateboardramper som dreglande, omdömeslös 19-åring. Och jag vill fortfarande gärna gå på fest och ha kul och allt det där! Men visst, saker sker i ett lite annat tempo idag. Och det lär väl sakta men säkert lugna sig ytterligare i framtiden.

Idag vill jag ha regelbundna festmiddagar och en lugn och stillsam mage.

Om 30 år är det troligen precis tvärtom.

Jacke Sjödin